

Arrest

nr. 147 128 van 4 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 15 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HELSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Tadzjiekse origine, afkomstig uit het district Charikar (provincie Parwan) en in het bezit van de Afghaanse nationaliteit. U diende op 10 oktober 2011 uw eerste asielaanvraag in België in. Op 14 mei 2012 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 oktober 2012 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U diende vervolgens op 27 december 2012 en 2 april 2013 respectievelijk uw tweede en derde asielaanvraag in. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nam met betrekking tot deze aanvragen telkens de beslissing 13quater (weigering van inoverwegingname). Op 16 januari 2014 diende u ten slotte uw vierde en huidige asielaanvraag in.

U baseerde uw eerste asielaanvraag op de problemen die u en uw familie zouden kennen met de aanhangers van een invloedrijke commandant en diens lijfwacht, Jan. Deze laatste zou u ten huwelijk hebben gevraagd, maar u en uw familie zouden zijn verzoek hebben geweigerd. Deze weigering zou voor heel wat problemen hebben gezorgd: zo zou uw vader zijn vermoord en de rest van uw familie bedreigd. Uiteindelijk besloten u, uw broers R.(...) S.(...) (O.V. 6.743.591) en R.(...) A.(...) (O.V. 6.949.575), uw schoonzus M.(...) N.(...) (O.V. 6.823.994) en hun twee kinderen Afghanistan te verlaten. U legde een inentingskaart neer ter staving van uw eerste asielaanvraag.

Ook uw tweede en derde asielaanvraag baseerde u op dezelfde problemen als degene die u bij uw eerste aanvraag aanhaalde en u legde in dit verband geen nieuwe documenten neer. Bij uw vierde aanvraag meent u nog steeds niet naar Afghanistan te kunnen terugkeren omwille van de problemen die jullie er zouden kennen met de commandant en zijn lijfwacht. Daarnaast haalt u aan dat u ziek bent en financiële problemen kent in België. U legt geen nieuwe documenten neer ter staving van uw huidige asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerdere aanvragen hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in. Ook uw volgende aanvragen baseerde u op dezelfde feiten.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet (zie gehoorverslag DVZ d.d. 24/01/2014, vraag 12 tot 21).

In dit verband met uw gezondheids- en financiële problemen dient te worden bemerkt dat deze buiten het toepassingsgebied vallen van artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Uw problemen houden verder ook geen verband met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan dient te worden bemerkt dat – naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel een – Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus kan krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from

Afghanistan" van 6 augustus 2013 in rekening genomen. Het rapport geeft aan dat het aantal burgerslachtoffers op het gehele Afghaanse grondgebied sinds de tweede helft van 2012 gestegen is. Verder wordt vastgesteld dat het aantal veiligheidsincidenten van 2011 tot 2012 weliswaar gedaald is, maar dat er sinds begin 2013 sprake is van een stijging in het aantal incidenten veroorzaakt door AGE's. Daartegenover bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Charikar in de provincie Parwan te worden beoordeeld.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie Afghanistan, Beschrijving van het conflict dd. 20 november 2013 en de COI Focus Afghanistan, Veiligheidssituatie – Regionale analyse. Deel I: Centrale Hooglanden, Centraal en Noordoost Afghanistan en Jalalabad dd. 5 december 2013) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Parwan behoort tot de centrale regio van Afghanistan.

Uit de bijgevoegde informatie blijkt dat de veiligheidsincidenten in de provincie Parwan zich concentreren in welbepaalde districten. In de andere districten van Parwan blijft de situatie vrij rustig. Betreffende het district Charikar blijken zich in de periode van verslaggeving enkele incidenten te hebben voorgedaan, maar kan bezwaarlijk worden gesteld dat er een situatie heerst van veralgemeend willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Charikar in de provincie Parwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Charikar in Parwan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enige middel voert verzoekster de schending aan *“van de materiële motiveringsplicht, alsook schending van de formele motiveringsplicht, zoals vastgelegd in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, namelijk de zorgvuldigheidsverplichting, de redelijkheid en proportionaliteit en de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen”* alsook de schending van *“artikel 51/8 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*.

2.2. Verweerder voegt bij de aanvullende nota een rapport van EASO *“Country of Origin Report, Afghanistan, Security Situation”* van januari 2015.

2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar huidige en vierde asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag heeft uiteengezet.

In 's Raads arrest nr. 90 607 van 26 oktober 2012 werd inzake verzoeksters eerste asielaanvraag gesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas en dat verzoekster niet aantoonde dat er actueel voor burgers uit Parwan een reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 13 maart 2014 in toepassing van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53, 2555/001, 23-24).

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift de eerder in het kader van haar eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven opnieuw aanhaalt. Ook tijdens het gehoor op de Dienst

Vreemdelingenzaken in het kader van onderhavige asielaanvraag herhaalde verzoekster de eerder bij haar eerste asielaanvraag aangehaalde asielmotieven.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk. In haar verzoekschrift brengt verzoekster geen argumenten aan die de motieven van de beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen zodat deze onverminderd staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoekster stelt enkel dat zij in het kader van haar huidige asielaanvraag extra documenten bij zich had alsook foto's en nieuwsuitzendingen en dit op een CD-rom, dat dit niet werd genoteerd en dat zij geen mogelijkheid kreeg om deze stukken te vermelden. De Raad stelt vast dat wanneer verzoekster gevraagd werd of zij nieuwe documenten heeft, zij ontkennend antwoordde (stuk 6, verklaring meervoudige aanvraag, vraag 17). Op de vraag of er nog elementen zijn die zij wenst aan te brengen met betrekking tot haar nieuwe asielaanvraag antwoordt zij slechts *"Ik wil nogmaals zeggen dat wij niet naar Afghanistan kunnen terugkeren. De vrijheid die we in België hebben krijgen we nooit in Afghanistan. Het is onmogelijk."* (stuk 6, verklaring meervoudige aanvraag, vraag 19). Op de vraag of zij nog iets toe te voegen heeft antwoordt zij opnieuw ontkennend (stuk 6, verklaring meervoudige aanvraag, vraag 21). Hieruit blijkt duidelijk dat verzoekster meermaals de kans werd gegeven om nieuwe elementen aan te brengen, doch dat zij deze niet heeft benut. Het volstaat aldus thans niet om te beweren dat zij nieuwe elementen heeft bijgebracht doch dat dit niet werd genoteerd en zij geen mogelijkheid kreeg om deze stukken te vermelden. De Raad stelt overigens vast dat zij deze elementen niet neerlegt in het kader van onderhavige beroepsprocedure.

Uit het neergelegde rapport van EASO *"Country of Origin Report, Afghanistan, Security Situation"* van januari 2015 blijkt dat er actueel in de provincie Parwan geen reëel risico op ernstig schade is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekster verwijst ter terechtzitting wel naar het aantal doden in de regio zoals blijkt uit dit rapport, maar toont hierdoor niet aan dat er in het district Charikar in de provincie Parwan een situatie is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekster werpt ook op dat het desbetreffende rapport in het Engels werd opgesteld en niet in de proceduretaal. De partijen kunnen echter stukken in een andere taal aanbrengen, zeker indien het documentatie betreft van internationale instellingen en het een gekende taal is. Volgens rechtspraak van de Raad van State (RvS 25 januari 2008, nr. 178.960) mag de Raad rekening houden met bronnen in het Engels.

2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat meent de Raad dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoekster in geval van een terugkeer naar haar land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moet ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF